

Verslag Shubi training 2014

Vanaf half oktober tot en met de eerste week van 2014 was shubi weer op Patandi College voor de jaarlijkse teachers training.

1^e Week:

Rolph Houben en Cor Pauw beten de spits af met een week intensieve training aan

- 3 Tanzanianen die in het onderwijs werken in hun eigen dorp
- 2 tutoren docenten van Patandi College
- 3 studenten

2^e en 3^e week:

Na deze week arriveerden Amanda Beelen en Wil van der Valk,

Cor gaat dinsdag weer terug naar Nederland. Rolph blijft ook in week 2 en 3.

We hadden ons goed voorbereid. De samenvattingen van de lessen werden al in Nederland geprint en meegenomen.

Toch vergt wat overleg voor we in de volgende week starten met de lessen.

Langzaam komen we er achter dat het hele onderwijssysteem in Tanzania aan verandering onderhevig is. De groep die we verwacht hadden les te gaan geven heeft examen en kan niet deelnemen aan de lessen. Wel is er een groep nieuwkomers die staan te popelen.

We starten na enige aanpassingen aan zowel het rooster als de lesinhoud toch in week 2 de lessen.

We bereiden allemaal onze lessen voor.

Op de eerste maandagmorgen zijn er geen tutoren om ons te begeleiden bij de lessen. Dit was ons al duidelijk gemaakt. We besluiten de timetable enigszins aan te passen zodat alle groepen in elk geval elke dag eenmaal een les hebben. Een groot aantal van de studenten die we les gaan geven loopt al zo'n 3 weken rond op Patandi. Het blijkt dat wij de eerste zijn waar ze les van krijgen op Patandi.

De eerste week hebben we alleen Issa (tot dinsdag), Ally en Bilalie, (oud)studenten die in de eerste week extra les hebben gehad als hulpjes.

Donderdag toen we verwacht hadden wel tutoren in de lessen er bij te krijgen, was er bezoek van het ministerie waardoor het niet door ging, later op de dag was Antonie Ayo de meest trouwe tutor aanwezig. Pas op vrijdag waren er twee tutoren bij de lessen audiologie. Waarvan een aardig betrouwbaar aanwezig was. Er waren steeds wel (geldige) redenen en excuses.

In de volgende week hebben we op een gegeven moment wat geruild met de groepen.

Op deze manier waren we in staat toch alle groepen ongeveer hetzelfde niveau te geven.

We hebben op deze manier 100 1^e jaars studenten voor de opleiding special education hun 1^e lessen gegeven in: geluid, gehoor, gehooronderzoek en communicatie.

We hebben hierbij geprobeerd ook een aantal tutoren erbij te betrekken zij moeten immers doorgaan met dit werk als wij er niet meer zijn.

Aan het eind van de lesdag was er een gezamenlijke les gebarentaal gegeven door Bilali een dove man die al verschillende jaren mee doet tijdens de 2 weken training.

Ook dit jaar hadden we als Shubi team (terwijl we goed voorbereid waren en voortdurend contact hadden onderhouden met de mensen op Patandi) ons improvisatietalent en flexibiliteit hard nodig. Dit betekende stevige inhoudelijke discussies waar we altijd weer uitkwamen doordat elk van ons ook een flinke portie inschikkelijkheid had meegenomen. Vermoeidheid, de warmte, de drukte en de lichte teleurstellingen verdwijnen altijd weer als sneeuw voor de zon doordat je met een klein team toch merkt dat je iets voor elkaar krijgt en het bewijs levert dat Shubi er toe doet voor het slechthorende dove kind.

Behalve de training aan de studenten hebben we in de loop van de 2 weken enkele andere projecten kunnen doen t.w.:

Faciliteren van gehooronderzoek en aanpassen hoortoestellen op locatie

Issa, een teacher op een dove/slechthorende schooltje met 48 leerlingen die in de grensstreek van Kenia werkt/woont hebben we kunnen uitrusten met een complete uitrusting waarmee hij gehoor kan testen, oorstukjes kan maken en hoortoestellen kan aanpassen.

Issa heeft voldoende training gehad om deze materialen in vol vertrouwen aan hem mee te kunnen geven. We houden contact via mail en app.

Ally die vorig jaar al een complete set mee kreeg, heeft nu verschillende materialen, de luisterhulp en ook nog een aantal hoortoestellen meegekregen. Bij uitgave van deze toestellen hebben we het samen gehad over de technische eigenschappen b.v frequentie-karakteristiek van deze toestellen. Wanneer je aan het ene en wanneer je aan het andere toestel zou denken. Hij is blij met deze uitleg. Ally vertelde dat hij de Comfort Duet aan een paar kinderen van de Patandi Unit had laten horen en dat zij allemaal aan hem vertelde dat ze hem heel goed vonden klinken. (Beter als hun eigen Alps toestel).

Patandi college deafschool: Hier hebben we 10 kinderen gezien en gehooronderzoek verricht, alle hoortoestellen nagekeken en vervangen/gerepareerd indien dit nodig was en hen weer van nieuwe oorstukjes voorzien.

Patandi college primary school: Contact gelegd met de teachers van deze school. Enkele emailadressen uitgewisseld. Zij hebben regelmatig kinderen in de klas die slechthorend zijn. Er is misschien een mogelijkheid dat we ooit onze praktische activiteiten uit kunnen breiden naar deze school.

Bezoek ilborro:

Op woensdag middag in de eerste week zijn we naar het doven schooltje illborro geweest. In de hoop daar ook een aantal kinderen te treffen om hoortoestellen na te kijken. Jammer genoeg was ons bij het afspreken er niet bij verteld dat de kinderen op woensdagmiddag vrij zijn (om hun kleren te wassen/ woensdag wasdag). We hebben wel met Yamat gesproken. Hij is hoofd van de dove unit. Inmiddels is er een heel nieuw gebouw verrezen op het terrein gesubsidieerd door een buitenlandse organisatie. Het nieuwe gebouw moet onderdak gaan bieden aan 48 dove meisjes die nu niet naar school kunnen omdat ze te veel gevaar lopen in handen te vallen van criminelen. Het is de bedoeling dat er ook nog een schoolgebouw wordt gebouwd. Deze school is bedoeld voor vervolgonderwijs voor deze meisjes. Yamat en het hoofd van de school zijn er trots op (en terecht) dat het gebouw er binnen een jaar staat. Het blijkt dat ze ook wel doorhebben dat als ze ook nog het nieuwe schoolgebouw binnen willen halen ze een goed voorbeeld moeten geven.

Het zijn 2 ware netwerkers, emailadressen werden uitgewisseld. Misschien kunnen we nog eens wat voor elkaar betekenen. Wederom toch bewonderingswaardig dat deze mensen afkomstig van het Masaai volk het met beperkte middelen toch zo ver weten te krijgen.

Extra training:

Naast de gewone lessen werden Issa en Ally in de tweede week op de eerste maandag en dinsdag nog extra bijgeschoold.

Issa werd bevestigd om er achter te komen of hij voldoende betrouwbaar audiometrie kan bedrijven en ten tweede om er achter te komen wat hij nu precies van plan is. We hadden hem gevraagd een bedrijfsplannetje te schrijven. Zijn eerste plan bleek veel te groot en niet haalbaar. Niet voor hem maar ook niet voor Shubi om mee te kunnen denken aan hulp voor hem. We spraken af dat hij een nieuw plan zou proberen te maken. Waarbij hij dicht bij zichzelf zou blijven en waarmee hij direct aan de slag zou kunnen gaan. Hierna bleek hij ook prima in staat zijn plan aan te passen.

Nogmaals werd met hem in een 1:1 contact de praktische audiometrie doorgenomen. Met name het leren maskeren was daarbij nog echt wel nodig. Hoewel hij een driejarige opleiding voor speciaal onderwijs aan dove en slechthorenden heeft gevolgd waarin veel aandacht was geweest voor audiometrie, weet hij hier nog te weinig van. Hij is wel een snelle leerling.

Hij vertelt dat hij aan het hoofd staat van de dove en slechthorende unit van zijn school. Het schooltje bestaat uit 48 leerlingen. We besluiten toch hem een set mee te geven waarmee hij zowel

gehoortesten kan doen als oorstukjes kan aanpassen. Hij leest de verklaring goed door voordat hij hem ondertekent. In de verklaring staat ook een passage waarin hij beloofd elk kwartaal verantwoording af te leggen over wat hij met de spullen gedaan heeft. Inmiddels heeft hij via de mail zijn eerste werkzaamheden met ons gedeeld.

Vervanging huidige hoortoestellen.

De huidige hoortoestellen voor de ernstig slechthorende kinderen zijn zo langzamerhand aan vervanging toe. De laatste jaren gebruikten we oude gebruikte toestellen vanuit Nederland. Ook verouderde modellen van de fabrikanten als dit mogelijk was.

Zo langzamerhand is de behoefte aan een herkenbaar eenduidig stevig alternatief van onze oude alps toestellen te verkrijgen. Anders als in Nederland kan hier (nog) geen rekening gehouden worden met digitale programmeerbare toestellen. Ook is het vervangen van batterijen een probleem (geen geld of niet verkrijgbaar).

Dit is de reden dat we dit jaar enkele nieuwe toestellen hebben uitgezet. In Nederland zijn het luisterhulpen. Omdat deze een flinke sterkte kunnen produceren en ook oplaadbaar zijn hebben we enkele toestellen gekocht en meegegeven aan mensen waarvan we weten dat ze er op een betrouwbare manier mee omgaan. Anne Sjayo, de teacher van de Deafschool gaat ze uitproberen bij kinderen met een ernstig gehoorverlies waarvan ze weet dat deze kinderen er betrouwbaar mee omgaan. Ally en Issa gaan proberen oorstukjes om de telefoontjes te maken.

Het is de bedoeling dat er regelmatig contact is over de voor- en nadelen van dit apparaat. Eventueel kunnen we het in de toekomst gaan gebruiken als vervanging voor de huidige kasttoestellen.

Management & organisatie:

Zoals in de MOU werd vastgelegd werd door Shubi geprobeerd het hoofd van Patandi College te bereiken om voorafgaande aan de training deze in grote lijnen met elkaar te bespreken.

Dit jaar is dit niet gelukt omdat zoals we later van Mrs Kabelwa hoorden zijzelf zeer plotseling andere prioriteiten had waar zij niet onderuit kon. Later komen we er achter dat er een nieuw onderwijssysteem wordt opgezet in Tanzania. Voor de opleiding aan teachers heeft dit nogal wat gevolgen. Opgelegd door het ministerie gaat Patandi een ander soort opleiding verzorgen.

Er komt een 3 jarige opleiding voor docent speciaal onderwijs. Daarna ook nog een soort kop klas.

De opleiding houdt in dat alle studenten slechthorendheid, visueel gehandicapt en verstandelijk gehandicapt in hun pakket hebben. Voor het Shubi team is dit even slikken. Volgens Patandi weten zij het nog maar een week maar waarom dan niet even een extra mailtje.

De manier van communiceren roept in elk geval enige irritatie bij het team. Veel bleek anders te lopen dan we thuis hadden voorzien.

Uiteindelijk hebben we als team gekozen te gaan voor de meeste effort onder de gegeven omstandigheden.

Verder heb ik nog contact gelegd met de teachers van de normale lagere school naast de dove unit.

Van hen hoor ik dat er meerdere kinderen op de gewone lagere school zitten die slechthorend zijn. Emailadressen werden uitgewisseld. Deze teachers zijn buitengewoon aardig en tegemoetkomend.

Van Anne hoor ik de volgende dag dat zij sommige slechthorende kinderen die eenmaal in haar klassen te goed blijken te functioneren doorstuurt naar de gewone lagere school. (Er stonden nu twee van deze kinderen voor controle van het hoortoestel op de lijst.)

Via Benny komen we vrij vroeg bij Zaina terecht.

Na de gebruikelijke begroetingen. Komt Zaina met haar verhaal. Ze kan er niets aandoen.

Wordt ook gedwongen door het ministerie. Maar we hebben toch het idee dat ze wel speelruimte had.

En mogelijk het examenschema van de dip 2 heeft veranderd zodat wij ze ook niet kunnen zien.

Maar het heeft geen zin. Ik neem grofweg de timetable door.

Zaina is het er niet helemaal mee eens. Vraagt mij en Benny er nogmaals naar te kijken.